Posamezna številka 1 dinar. Plačana v gotovini.

P. n. Dolžnostni izvod Licejalna knjižnica, Ljubljana

Izhaja vsakega 7., 15., 22. in 30. v mesecu. — Uredništvo in upravništvo: Ljubljana, Karla Marksa trg 2. — Naročnina znaša mesečno Din 4·—.

LETO II. Ljubljana, petek, 30. novembra 1923. Štev. 44.

V obrambo naših pravic!
V enotno fronto!

Poziv

vsem strokovnim organizacijam ročnih in duševnih delavcev v Sloveniji.

Napad jugoslovanskega kapitalističnega razreda na delavce in državne nameščence zavzema pod sedanjim režimom vedno večje in ostrejše mere. Združeni industrijci so znova brezobzirno in močneje kot kdaj preje navalili na osemurni delavnik, na zakon o zaščiti in zavarovanju delavcev. Odpravlja se ministrstvo za socijalno politiko in agrarno reformo. Železničarji in uradniki so dobili nazadnjaško in suženjsko pragmatiko, a rudarjem se obljublja mračen in reakcijonaren rudarski zakon. Nameravano reduciranje železničarjev, državnih nameščencev in invalidov je v polnem teku. Pokojninski sklad je brez potrebe zvišal prispevke za 100% brez da bi obenem zvišal svoje dajatve. Trdovraten odpor proti povišanju plač kljub narasli draginji in nasilno uduševanje štrajkov, kakor se je zgodilo s stavko mornarjev in z orjaškim rudarskim štrajkom, označuje naskok kapitala in razodeva vsa brutalna sredstva, s pomočjo katerih hoče kapitalistični razred pritisniti delavstvo in uradništvo še nižje k tlom in ga vreči v še hujšo bedo in reakcijo. Ne zadostuje, da besni teror že tri leta nad proletarijatom. Še poslednje pravice in svoboščine hoče odvzeti buržuazija in celo take, ki jih je nedavno sama še privolila.

V tem trenotku, ko se gre za najvsakdajnejše in najprimitivnejše in obenem poslednje delavske in uradniške pravice, se mora celokupno ročno in duševno delavstvo vseh kategorij v združenih vrstah postaviti v obrambo teh svojih pravic in enotno, brez razlike, stopiti v odločno in mogočno akcijo za njihovo ohranitev. Zapoved ure je:

Vsi delavci in nameščenci v enotno fronto!

Samo združen in enoten v boju za svoje interese bo proletarijat Jugoslavije lahko obdržal svoje poslednje pravice in zavrnil atako združenh kapitalistov. Samo v enotni fronti je rešitev proletarskega razreda in kdor je proti njej, ta podpira gospodarsko in politično reakcijo.

Zveza Neodvisnih Strokovnih Organizacij, imajoč pred očmi položaj delavskega razreda in brutalni naskok kapitala,

Poziva

vse ročna in duševne delavce ter vse strokovne organizacije, da stopijo v enotno organizirano akcijo

1.) za ohranitev osemurnega delavnika;
2.) za uveljavljanje zakonov o zaščiti in zavarovanju delavcev;
3.) proti ukinitvi ministrstev za socijalno politiko in agrarno reformo;
4.) proti nazadnjaški železničarski in uradniški pragmatiki;
5.) proti projektiranemu reakcijonarnemu rudarskemu zakonu;
6.) proti reduciranju železničarjev, uradnikov in invalidov;
7.) za razpis volitev v delavsko zbornico, bolniško blagajno in zavarovalnico zoper nezgode;
8.) proti novim indirektnim davkom na delo;
9.) proti draginji, za uvedbo kontrolnih svetov nad produkcijo;
10.) za plače in mezde s predvojno kupno vrednostjo;
11.) proti naraščajoči brezposelnosti in za uvedbo brezposelne podpore;
12.) za svobodo združevanja, zborovanja, tiska in štrajka ter proti zakonu o zaščiti države;

Privatnim in državnim delodajalcem se je posrečilo v zadnjih treh letih tako daleč potisniti in zatreti interese delojemalcev le zato, ker se je delavstvo in meščanstvo cepilo na mnogo malih delov, ki se posamezno niso mogli upirati enotnemu kapitalističnemu prodiranju.

Če taktične in programatične ovire začasno preprečujejo organizatorično združenje v eno močno enoto, pa ne obstoja noben razlog in nobena zapreka, da bi se za cilje in interese, ki so vsem organizacijam skupni, ne borili enotno z ramo ob rami. Življenskim interesom celokupnega delavstva in nameščenstva moramo podpreti svoje posebne interese.

Položaj ročnih in duševnih delavcev v Sloveniji je najneznosnejši. Medtem ko so plače in mezde v Sloveniji najnižje, so cene življenskih potrebščin najvišje. Življenje v Sloveniji je najtežje, zato je potrebna enotna akcija, če hočemo, da se današnji mizerni položaj zboljša ali vsaj izenači z razmerami v Srbiji.

Zveza Neodvisnih Strokovnih Organizacij predlaga v to svrho ustanovitev skupnega

akcijskega odbora za obrambo pravic ročnih in duševnih delavcev

kot vodstva predlagane akcije.

Proč z reakcijo!

Stopimo v boj za poslednje pravice!

V enotno fronto!

Ljubljana, 29. novembra 1923.

Zveza Neodvisnih Strokovnih Organizacij za Slovenijo.

Zveza neodvisnih Strokovnih Organizacij je poslala vsem delavskim in uradniškim organizacijam in invalidom gornji poziv s sledečim pismom:

P. n.

Prilagamo poziv za ustanovitev skupnega akcijskega odbora za obrambo naših pravic in prosimo, da se vaša organizacija čimpreje izjavi in zavzame svoje stališče.

Namen skupne akcije je jasno razviden iz poziva.

Ustanovitev takega skupnega akcijskega odbora je nujna potreba, ki se v vrstah delavstva in uradništva povsod pojavlja in brezdvomno bi ukrepe tega enotnega akcijskega odbora morali delodajalci pa tudi parlament in vlada drugače respektirati kot osamljene akcije posameznih skupin.

V pričakovanju, da se v interesu vseh članov vaša organizacija sigurno odzove našemu pozivu, vas prosimo, da pošljete v petek 7. decembra 1923 vaše zastopnike na konferenco, na kateri se bo razpravljalo in sklepalo o tem našem predlogu. Konferenca se bo vršila ob pol osmi uri zvečer v prostorih restavracije pri Levu na Gosposvetski cesti.

V slučaju, da bi se iz katerihkoli vzrokov vaši zastopniki ne mogli udeležiti konference, vas prosimo, da nam sigurno pošljete pismeno vaše mnenje in morebitne predloge. Zastopniki naj prinesejo s seboj pismena pooblastila od organizacij, katere zastopajo. Predlagamo, da vsaka organizacijo pošlje po dva delegata.

Vsak zavedni proletarec mora biti naročnik „Strokovne Borbe“.

Zahtevamo priznanje sovjetske Rusije.

Vsi buržuazni časopisi spoznavajo šele sedaj po 6 letnem obstoju sovjetske Rusije, da je bratska Rusija, kjer vladata kmet in delavec, nerazrušljiva in da morajo računati na njen obstoj. In po 6 letnem tavanju v upu, da se zruši proletarska diktatura, spoznavajo svojo zmoto in bedastočo in sedaj zahtevajo od vlade, da stopi v pogajanja z Rusijo.

Po zavladanju proletarijata v Rusiji je seveda padla caristična vlada in predstavniki bivše carske Rusije v drugih državah niso več predstavljali kake države, temveč le skupino kontrarevolucijonarnih Wranglovih band. Ker pa proletarska diktatura v Rusiji ni padla in se rovarenje Wranglovcev ni malo ni posrečilo, so vse vlade likvidirale odnose s carističnim predstavnikom. Stopile so v pogajanja in stvorile diplomatske odnošaje z Rusijo sovjetov. Le naša vlada ima še sedaj v Beogradu nekega Wranglovca kot carističnega zastopnika, ki pa ne predstavlja ničesar.

Buržuazni časopis »Vreme« v Beogradu pravi, »da je v našo škodo, ker smo edini, ki ne vzdržujemo nikakih vezi s sovjeti«. Zahteva nadalje, da vlada likvidira odnose s carističnim poslanikom, če noče samomora in da se stvorijo vsaj trgovske vezi z Rusijo sovjetov. Enako »Trgovinski Glasnik«, ki trdi, da Strandman, caristični poslanik, v resnici ne predstavlja ničesar kot središče za organiziranje ruskih izbeglic, da pomorejo bolgarskemu Cankovemu režimu. In »Novosti« pravijo: »**Brez Rusije nam ne bo velike bodočnosti**, osobito danes, ko se Evropa nahaja na razvalinah, v momentu, ko zahaja solnce staremu svetu in ko bo Evropa — kot pričakujemo po prirodnih zakonih in po toku zgodovine — obsijalo solnce nove civilizacije!«

Tako so se torej spametovali buržuazni časniki po 6 letnem jeklenem obstoju sovjetske Rusije. S tem, da ne stvorimo vezi z Rusijo, tiramo naše gospodarstvo v še večje krize, zatiramo razvoj produktivnih sil in slabšamo mednarodni položaj Jugoslavije. Ne samo to. S tem, da sede še vedno predstavniki caristične Rusije v Beogradu, g. Strandman, Artamanov itd., jim je omogočeno, da organizirajo javno akcije v korist Cankovega krvavega režima.

Mi smo že nebrojkrat celo s shodi zahtevali priznanje sovjetske Rusije, stvoritev gospodarskih in diplomatskih odnošajev z delavsko - kmetsko Rusijo, ker smo že davno koj ob početku Rusije sovjetov spoznali, da je nerazrušljiva. In danes, ko se ves buržuazni tisk zgraža nad škodljivim postopanjem naše vlade Nikole Pašića, zahteva ves proletarijat Jugoslavije ponovno in neprestano.

Ali si že član „Zveze rudarskih delavcev“?

Nasilje narašča.

»Duh Obznane in Zakona o zaščiti države živi; vsak akt režima, vsak zakon nam priča to. Vladajoči se ne plašijo samo komunizma in razredne borbe proletarijata. Oni hočejo, da udušijo vsako misel, vsak svobodoumni pokret, pa naj pride že s katerekoli strani. Oni vodijo najhujšo reakcijo in prakticirajo najgnusnejše nasilje in najpodlejšo korupcijo in verujejo, da se s pomočjo teh sredstev in bajonetov dá v sedanjem času dolgo vladati.« (T. Kacleović.)

Slovenski delavec, posebno rudarji, dobro poznajo ta duh Obznane. Vse velike in male boje proletarijata je nasilje popolnoma ali vsaj deloma zatrlo. Radikalski vladajoči so sleherni mezdni boj, kjer se je proletarijat boril le za kruh, proglasili za politični boj, poslali v štrajkujoče revirje vojaštvo in orožništvo. Domove in prostore, kjer so se vršili shodi in se nahajale strokovne organizacije, so pozaprli in zapečatili. Vse aktivne sodruge so pozaprli kot atentatorje in razširjevalce komunizma. Vsled takega terorja je jasno, da so vsi delavski boji, vsaj večji, bili več ali manj neuspešni. Ne samo to, da so oblasti nastopile le kadar je postal boj povsem aktiven, temveč oblasti delajo in rujejo sploh proti mirnemu organiziranju delavskih množic, da celo proti legalnim organizacijam sploh.

Baš te dni bi se moral vršiti (25., 26. in 27. decembra) v Zagrebu kongres neodvisne zveze strojarjev-prekrojevateljev. Policija je ta kongres prepovedala »ker javitelji niso predstavniki legalne zveze strojarjev-prekrojevalcev«. Potemtakem so vse organizacije te zveze, kot tudi njihova centrala v Zagrebu tajne — protizakonite. Če bi bilo to res, bi danes že vsi predstavniki te zveze bili v zaporu, kot komunistični propagatorji. Ne samo predstavniki, vsi člani bi že davno bili aretirani. Dejstvo je, da je ta zveza potrjena in dovoljena od istih oblasti, ki so ji danes prepovedale kongres.

33. člen ustave naše kraljevine pravi: **»da je pravica delavcev do organiziranja radi dosege boljših delovnih pogojev zajamčena!«** Najnovejši slučaj nam pa kaže, da izjemni zakoni in policijske oblasti gazijo in teptajo ustavo, ker ne dovoljuje dela niti povsem zakonitim strokovnim organizacijam.

Ta zločin, prepoved kongresa kožarskih delavcev, ni le zločin nad člani te zveze, temveč zločin nad celokupnim proletarijatom Jugoslavije. Takega nasilja ne izvršuje niti ena buržuazna diktatura, zmore jo le naš radikalski **režim, ki sloni na vojaških in žandarskih bajonetih.** Dejstvo je, da nasilje raste z močjo kapitala, da v prvi dobi nasilja žanje teror svoj sad, a v naslednji dobi, ki se bliža, **v dobi najhujšega terorja se bo revolucijonarnost proletarijata zopet in jajčje zbudila** in dokazala naši buržuaziji, **da se moti, če misli z bajoneti dolgo vladati nad nami.**

Proti naraščanju nasilja in brezpravnosti mora delavstvo stvoriti svoje močne strokovne in politične organizacije. Sicer nas bo našel bližnji še hujši teror povsem nepripravljene! **Zato: delajmo, delajmo v svojih neodvisnih strokovnih organizacijah.**

Predlogi splošne žel. organizacije.

Glasom nove pragmatike bodo določbe o nočnih dokladah, kilometrini, selitvenih odškodninah, službeni obleki in ostalem izdane s posebnimi pravilniki.

Naša organizacija se je takoj lotila dela, da predloži predloge teh pravilnikov na ministrstvo saobračaja. Da bodo naši člani informirani o njih, jih tukaj objavljamo. Predloženi so bili ti predlogi že 24. novembra t. l. ministrstvu saobračaja in sicer potom Delavske zbornice v Ljubljani in potom generalne direkcije.

Hočemo povzeti vse mere, da pridejo ti predlogi v poštev.

Izdeluje se tudi predlog o »delavskem pravilniku«, ki ga, ko bo gotov, odpošljemo na pristojno mesto.

Naše člane pa opozarjamo, da posvetijo svoje moči za agitacijo za »Splošno železničarsko organizacijo« in da pripravijo mnogoštevilne neorganizirane, da se organizirajo. Če bomo močni, bomo z lahkoto izvojevali naše predloge. To naj ima pred očmi sleherni železničar. In tudi to, da nas naša razcepljenost in neorganiziranost že tepe več kot dovolj.

Predlog pravilnika za službeno obleko.

Člen 1. Vsak železniški uslužbenec (uradnik, poduradnik, sluga, pripravnik in pomožni) ima pravico do službene obleke ter je primoran to obleko v službi nositi. Službena obleka se podeljuje dvakrat na leto in sicer 1. aprila in 1. oktobra.

Člen 2. Takoj po vstopu v službo dobi vsak uslužbenec po razpredelniku mu pripadajočo službeno obleko ter se računa nosilna doba od onega termina, kateremu je dan nastopa službe bližji. Ko doseže obleka polovico predpisane nosilne dobe, postane last uslužbenca ter mu je ni treba v slučaju izstopa vrniti. Dolžan pa je vrniti obleko, ako izstopi prej ko poteče polovica predpisane nosilne dobe. Letna obleka se podeljuje za aprilski, zimska pa za oktoberski termin.

Službena obleka je za vse iste kakovosti in sicer črne barve.

Opis kroja službene obleke, označbe činov na obleki in čepicah naj izdela ministrstvo saobračaja enotno za vso državo.

Člen 3. Glede podelitve službene obleke se dele uslužbenci na 3 vrste in sicer:

a) uradniki, poduradniki in sluge eksekutivne službe;

b) uradniki, poduradniki in sluge pisarniške službe;

c) strojevodje, strojni kurjači in nadkurjači.

A. Osobje v eksekutivni službi:

Uradniki, poslovodja, delovodja, strojni mojster, vlakovni revizor, nadsprevodnik, skladiščnik, postajni odpravnik, premikalni nadzratelj, brzojavni mojster, progovni mojster, centralno-kretniški mojster, razsvetljevalni preglednik, strojnik, vozovni mojster, elektrorevizor. — Vozovni paznik, skladiščni paznik, strojni paznik, svetilničar, napajalni paznik, sprevodnik, blokovni sluga, kotelni kurjač, vozovni zapisovalec, nadkretnik, skladiščni sluga, nadpremikač, premikač, progovni paznik, progovni čuvaj, vratar. Tem pripada sledeča službena obleka: 1 plašč za 2 leti, 1 bluza iz sukna za 1 leto, 1 hlače iz sukna za 1 leto, 1 letna bluza za 1 leto, 1 letne hlače za 1 leto, 1 kožuh za 3 leta, 1 dežni plašč za 3 leta, 1 čepica za 1 leto 1 zimska kapa za 1 leto, 1 čevlje ali škornje (po želji prizadetega) za 1 leto. Vlakovni odpravniki dobe 2 čepici.

B. Osobje v pisarniški službi:

Uradniki, pisarniški odpravnik, pisarnik, tiskarski paznik in ostalo poduradniško osobje, ki vrši pisarniško službo. Pisarniški pomočnik, tiskar, nakladnik, pisarniški sluga in ostale sluge, ki vrše pisarniško službo. Tem pripada sledeča službena obleka: 1 plašč za 2 leti, 1 bluza iz sukna za 1 leto, 1 hlače iz sukna za 1 leto, 1 letna bluza za 1 leto, 1 letne hlače za 1 leto, 1 čepica za 1 leto, 1 čevlje za 1 leto.

C. Strojno osobje:

Strojevodja, strojni kurjač, nadkurjač. Tem pripada sledeča službena obleka: 1 bluza iz sukna za 1 leto, 1 hlače iz sukna za 1 leto, 1 letna bluza za 1 leto, 1 letne hlače za 1 leto, 1 plašč za 2 leti, 1 kožuh za 3 leta, 1 čepica iz usnja za 1 leto, 1 škornje za 1 leto.

V slučaju, da je kdo premeščen za stalno iz eksekutivne v pisarniško službo, prejema obleko, ki je določena za osobje v pisarniški službi, če prav obdrži prejšnji naslov.

Delavci, ki vrše stalno službo na sistemiziranem mestu (nad 1 leto) dobe obleko dotične kategorije, katero službo vrše.

Uslužbenci, ki vrše delo pri strojih in vozovih, dobe še po 2 modri platneni obleki, kar je tak omenjeno v pravilniku o površnih oblekah.

Predlog za nočne doklade.

Vsem uslužbencem in delavcem, kateri opravljajo nočno službo, izvzemši strojno in vlakovno osobje (strojevodje, kurjači, vlakovodje, sprevodniki), pritiče za vsako v službi faktično prebito noč posebna doklada in sicer »nočna doklada«. Te doklade so deležni tudi nadomestniki (uslužbenci in delavci), kadar nadomestujejo uslužbenca ali delavca, kateremu pritiče nočna doklada in sicer za vsako noč, kadar ga nadomestujejo. V slučaju, da je nadomestnik iz drugega službenega kraja, dobi dnevnice, ki mu pritičejo po predpisih in poleg tudi nočno doklado. Nočna doklada znaša za vse v poštev prihajajoče osobje 15 dinarjev za vsako v službi prebito noč.

Nočna doklada se zaračunava mesečno za nazaj. V slučaju nezgod dobi vse osobje, ki je pritegnjeno v času med 20. uro in 6. uro k delu za odstranjenje ovir, poleg event. dnevnic in čezurnega dela, ako jim pritičejo po tozadevnih predpisih še za 50% povečano nočno doklado 22.50 Din.

Nočna doklada pripada tudi progovnim in vsem ostalim delavcem, kateri morajo v nujnih slučajih (zameti, nujna popravila lokomotiv etc.) opravljati ponoči to delo.

V slučaju, da ti ne delajo celih 8 ur ponoči, dobe alikvoten del nočne doklade. Uslužbenci, ki delajo v drugih turnusih (kakor 16 urno službo), dobe alikvoten del nočne doklade, kolikor ur delajo ponoči ter se za te računa nočni čas od 18. ure do 6. ure, tako da dobe, ako delajo cel mesec službo, vsi po 10 nočnih doklad (mesec računan za 30 dni).

Sodrugi, zbirajte povsod za žrtve belega terorja v revirjih Trboveljske družbe.

Plačaj takoj članarino svoji strokovni organizaciji!

LISTEK.

Kritični pregled na novo železniško pragmatiko.

(Nadaljevanje.)

K temu se seve še prištejejo osebne draginjske doklade, ki zaenkrat ostanejo iste kot so bile dosedaj — ako jih, kakor smo že malo prej omenili, ne zmanjšajo na eno čelrtino.

Te se bodo zasigurale z posebnim zakonom, ki bo stopil v veljavo z istim dnevom, kakor pragmatika. Dokler pa ta zakon ne bo izšel, bo odredil visokost doklad ministrski svet.

Enako bo tudi ministrski svet izdelal pravilnik o postranskih prejemkih, kakor: dijete, kilometrina, dodatki na nočne doklade, na čezurno delo, premije za prihranjenje materijala itd. Dokler pa se ne izdela pravilnih, ostane vse kakor dosedaj.

Torej »ima vremena«.

Vso eksekutivno osobje na progi, in k temu se prištevajo: šefi in podšefi postaj, kurilnic in sekcij, prometni uradniki in poduradniki, vozno, premikalno in kretničarsko osobje, strojni mojstri, strojevodje, kurjači in vozovni mojstri, tehnično osobje na progi, progovni mojstri, progovni pazniki, dobijo kot dodatek za težko in naporno službo 20% od osnovne plače.

K položajnim plačam še naj omenim, da dobe začasni uslužbenci samo 75% v tabeli izkazane položajne plače.

Stanarine za samce se bo izplačevalo samo 75 % normirane. Istotako vdovci, ločeni, ki nimajo otrok pri sebi.

Če pogledamo površno vse te razne plače in doklade, se v prvem momentu zdi, da dobiva železničar prelepo plačo. In to je ravno tisti pesek, ki se je nametal v oči železničarjem, da bi ne zapazili takoj, da so resnične plače škandalozno-mizerne. Ali pa so se morda z njimi preslepili sami kovači pragmatike, da so osnovne plače tako nizko postavili?

Ali resnica je in ostane, da bo železničar poleg vseh teh raznih imen, ki jih imajo njegovi prejemki, ostal lačen in bos in nag.

Napredovanje.

Dokler ne postane uslužbenec stalen, ne napreduje v višjo plačilno stopnjo. Kakor pa je vidno že iz prej navedenega, je ta stalnost odvisna od kvalifikacije načelnika.

Napredovanje iz **ene stopnje v drugo** je predvideno po 3 letih, (za neeksekutivno osobje) po 2½ letih in (za eksekutivno osobje) tudi po stari pragmatiki. Kot priboljšek pa je uvedena še ocena ali kvalifikcaija uslužbencev, ki se vrši vsako leto.

Zgodi se lahko, da kdo poleg strokovnih izpitov, predpisanih po 3 letih »začasnega« službovanja dobiva slabo hvalifikacijo, ne zato, da ni sposoben (saj je vsak človek sposoben, če on sam hoče in ima voljo delati), nego zato, ker ga ima načelnik ali pa kdo, ki je z njim prijatelj, »v želodcu«, kakor pravijo, ne postane nikdar stalen.

V srečnem slučaju, ako dobi uslužbenec slabo oceno, se mu tisto leto službe nič ne šteje za napredovanje in mora čakati mesto treh štiri leta. Koliko pa bo slučajev, ki bo čakal mesto 3 ali 4 še eno, t. j. 5 let, a navsezadnje bo od odpuščen brez vsake pokojnine.

Ta ocena načelnika spominja na ocene na trgih, kjer prodajajo in kupujejo sužnje.

Ako dobi uslužbenec tri slabe ocene po vrsti, ali šest slabih ocen tekom celega službovanja, bo brezpogojno odpuščen brez pokojnine. Napredovanje se vrši dvakrat na leto, kakor dosedaj.

Za prehod iz nižje kategorije v drugo ali iz pripravne grupe v početno stopnjo, je treba položiti vse predpisane strokovne izpite, za katere bo izdal minister saobraćaja pravilnik.

Za prehod (napredovanje) v višje grupe pri položajnih plačah veljajo sledeči roki, ki se računajo od dneva nastopa službe:

I. kategorija. (Uradniki.)

za 8. grupo 3 leta (ozir. 4 leta, kadar zadobi stalnost)
za 7. grupo 5 let
za 6. grupo 8 let
za 5. grupo 12 let
nadalje ni določenih rokov.

II. kategorija. (Uradniki.)

za 4. grupo 3 leta (oziroma 4 leta)
za 3. grupo 7 let
za 2. grupo 12 let
za 1. grupo 15 let

III. kategorija. (Uradniki.)

za 3. grupo 3 leta (oziroma 4 leta)
za 2. grupo 9 let
za 1. grupo 15 let

Poduradniki I. kategorije.

za 3. grupo 3 leta (oziroma 4 leta)
za 2. grupo 7 let
za 1. grupo 15 let

Poduradniki II. kategorije.

za 2. grupo 3 leta (oziroma 4 leta)
za 2. grupo 15 let.

Sluge.

V drugi grupi morajo biti 15 let, nato še le pridejo v prvo grupo.

(Dalje prih.)

Rudarjem ob volitvah delavskih zaupnikov.

Za zvezo rudarskih delavcev! — Za nadaljevanje boja!

V trenutku, ko rudarsko delavstvo še čuti posledice nasilno udušene stavke in ko so najzavednejši rudarski zaupniki odpuščeni z dela in so deloma zapustili, deloma nameravajo zapustiti rudarske revirje — se vrše volitve delavskih zaupnikov. Trboveljska družba si je izbrala ta zanjo ugoden moment, da bi oropala delavstvo svojih pravih zaupnikov in bi se ji posrečilo postaviti za zaupnike ljudi, ki bi ji bili zvesti, poslušni in ponižni hlapci. Kapitalisti nasilne in brutalne Trboveljske družbe hočejo pri volitvah pobiti revolucijonarno delavstvo še nižje k tlom in izvojevati nov uspeh.

Rudarji! Nakano Trboveljske družbe je treba preprečiti. Namesto zmage jo mora doleteti poraz.

Rudarska stavka je pokazala, kako velika je moč in kako dolgo lahko kljubujejo rudarji trdovratni Trboveljski družbi. Z uspehom bi se končalo gibanje, da niso priskočili trboveljskim kapitalistom na pomoč državni organi, da ni ves kapitalistični razred z najbrutalnejšimi sredstvi navalil na rudarski proletarijat in da niso pomagali zrušiti stavko najraznovrstnejši agentje z atentati in peklenskimi stroji, med katerimi se najbolj odlikujejo lopovski in goljufivi radikali, ki ne zaslužijo, da tlačijo zemljo. Tudi socijalpatrijotski laživ-oditelji ne zaostajajo mnogo: podpisali niso zahtev in stavke niso podpirali. Kdor pa ni hotel podpreti gibanja v tako težkem času, ta je podrepnik in hlapec Trboveljske družbe. Rudarji morajo pokazati hrbet tudi narodnim socijalistom in klerikalcem, ki so proti koncu stavke lepo stisnili rep med noge.

Edino Zveza rudarskih delavcev se je izkazala kot prava zastopnica rudarjev in kot bojna organizacija, ki se ne ustraši zaprek. To so spoznali tudi žandarji, okrajni glavarji in veliki župani, ki so Zvezo zaprli, njene shode prepovedovali, njene funkcijonarje pa vrgli v celjske in litijske zapore. Tako se je zgodilo, da je Trboveljska družba žela uspeh. Čim se je štrajk končal, se je lotila maščevanja. Požvižganje na rudarske zahteve in rudarske pravice, odpuščanje neštetih rudarjev, grožnja, da se vrže odpuščene iz stanovanj itd. — tako so premogokopni baroni zapečatili svoj uspeh.

Toda v svojem profitarskem pohlepu hočejo še več. Ni jim všeč, da delajo rudarji osem ur, da imajo vpogled v bratovsko skladnico in bolniško blagajno. To jim je trn v peti. Zato kujejo nov rudarski zakon, po katerem bi se lahko delalo po 12 ur na dan in bi se smelo zaposliti v rudnikih 12 letno deco. S tem zakonom bi Trboveljska družba triumfirala in poteptala vse, kar ji je na poti.

Sodrugi, rudarji! Položaj, v katerem se nahajamo, nas kliče na plan, nas poziva, da stopimo v boj. Naše zahteve niso ugodene, naše žene in otroci še trpijo pomanjkanje in mi moramo neprestano kopati premog, ta črni kamen zase in črno zlato za gospoda. Zdramimo se, organizirajmo se in nadaljujmo boj, ki smo ga pričeli, a še ne nehali. Kajti, če ne pokažemo Trboveljski družbi, da smo še vedno stari rudarji, ki se ne dajo ugnati in zadovoljiti, potem bomo pahnjeni v še večjo bedo in reakcijo. Tega pa ne moremo dovoliti, zato v bojne vrste!

Sodrugi! Volitve delavskih zaupnikov, ki so pred nami, naj se vrše v znamenju odpora in boja. Volitve naj bodo prvi močan udarec Trboveljski družbi v obraz in naj bodo zadostno izpričevalo ter dokaz, da rudarji ne klonejo svojih glav, da ne odstopijo od svojih zahtev, da vztrajajo na njih in nadaljujejo borbo. Volitve morajo pokazati, da se rudarji oklepajo še bolj trdno svoje Zveze rudarskih delavcev in da pometejo tako z radikalnimi lopovi, kakor tudi s štrajkbreherskimi socijalpatrijotskimi voditelji in ostalimi omahljivci.

Rudarji! Udeležite se polnoštevilno volitev in ko boste pisali na glasovnice imena svojih zaupnikov, se spomnite nazaj. Spomnite se bede tekom štrajka, spomnite se žandarskih bajonetov in radikalnih agentov, spomnite se sodrugov, ki so romali v zapore. Krivica, ki se je zgodila, nasilje, ki se je izvajalo, vam mora stisniti pest in vam pokazati izhod iz rešitve. In ta izhod je: naprej v boj, kljub vsemu!

Zlasti, rudarji, ne smete pozabiti, da je Trboveljska družba letos že trikrat povišala cene premogu, pa navzlic temu noče dati delavstvu niti vinarja.

Glasujte in volite može Zveze rudarskih delavcev, dokažite, da nočete kloniti in da se hočete boriti

proti terorju,
proti radikalom in socijalpatrijotskim voditeljem,
proti projektiranemu rudarskemu zakonu,
za svoje zahteve, za nadaljevanje boja,
za odpuščene rudarje,
za Zvezo rudarskih delavcev,
za zrušitev kapitalizma.

V tem znamenju se morajo vršiti volitve delavskih zaupnikov. S temi parolami mora iti rudar na volišče.

Sodrugi, rudarji! V boj!

Rudarji pokrajinski upravi za Slovenijo.

Delavstvo, zaposleno v revirjih Trboveljske premogokopne družbe, je vsled neznosnih razmér, vsled vedno naraščajoče draginje na eni in vsled velikanskih dobičkov Trboveljske premogokopne družbe na drugi strani proti koncu junija meseca vložilo zahteve Trboveljski premogokopni družbi v rešitev.

Klic delavstva po izboljšanju življenjskih razmer je bil klic vpijočega v puščavi. Trboveljska premogokopna družba ni niti hotela sklicati obravnave, da pregovarja z delavskimi zastopniki glede povišanja nezadostnih minimalnih mezd slovenskih rudarjev. Delavstvo je hotelo vstopiti v štrajk, vendar so delavski zastopniki na raznih shodih to preprečili, češ, da se naj počaka vsaj toliko časa s stavko, dokler se ne vidi rezultatov mezdnih pogajanj, katero je sklicalo rudarsko glavarstvo. V trenutku pa, ko so se vršili tozadevni pregovori v Ljubljani, je izbruhnil v revirjih Trboveljske družbe štrajk.

Stavka je potem trajala še precej časa v najlepšem redu in miru, ko so naenkrat jeli prihajati na nekatere grozilni dopisi, kar je dalo povod, da se je aretiralo in odpeljalo v celjske zavarovalne zapore tri delavske zastopnike in sicer Franca Salamona, Karla Vebra in Andreja Forte. Dasiravno se je takoj ugotovilo, da omenjeni delavci niso bili pisci grozilnih pisem, se jih je držalo še v nadalje v zaporih.

Istočasno, oziroma malo pozneje, so se začele vršiti aretacije tudi v drugih revirjih: v Zagorju, Rajhenburgu, Hudi jami in Hrastniku. Vse te aretacije so se izvršile na podlagi vsakovrstnih denuncijacij.

Trboveljska premogokopna družba pa je v času stavke in pogajanj delavskih zaupnikov pošiljala pisma, s katerimi je naznanjala odpust delavcev iz službe. Tako je v tem času odpustila v vseh revirjih nad 200 delavcev, večinoma družinskih očetov. Po raznih sedanjih izjavah, je imela baje Trboveljska premogokopna družba že dalje časa sestavljeno listo delavcev, ki so ji neljubi in kateri tvorijo oviro za čisto kolonijalno izkoriščanje slovenskih rudarjev. Čakala je samo ugodnega trenutka, da to izvede, kar se ji je posrečilo v tej stavki.

Preganjanje delavstva pa je doseglo višek tedaj, ko je zločinska roka izvršila atentat na električno centralo v Trbovljah in je pošiljanje peklenskih strojev bilo inscenirano od gotove zločinske skupine agentov Trboveljske premogokopne družbe, ki so hoteli uničiti upravičene delavske zahteve — stavko, kar pokazujejo celo rezultati sodnih preiskav. S temi čini je bil dan signal in cela vrsta delavcev je bila odtirana v preiskovalne zapore v Celju, dasiravno bi se bilo lahko na licu mesta ugotovilo, kje se je kdo nahajal v času izvršitve atentata.

V teku dveh do treh mesecev se je ugotovilo s strani sodišča, da rudarji niso bili nikjer soudeleženi kakih kaznjivih dejanj ter izpuščeni zopet na svobodo.

Napravile so se večkrat intervencije pri ravnateljih Trboveljske premogokopne družbe, toda brez uspeha, izgovarjajoč se enkrat, da se odpuščenih sploh ne sprejme v delo, drugič, da se jih bo mogoče sprejelo, ako se najde onega, ki je izvršil atentat in pošiljal peklenske stroje.

Razmere v rudnikih Trboveljske premogokopne družbe so postale neznosne. Rudarji so popolnoma izročeni samovolji družbinih organov. Družba samovoljno prikrajšava zaslužke, deputate, odpušča delavce brez vsakega povoda, se na intervencije ne ozira ter deputacije sploh ne sprejema. Zgodilo se je celo v Trbovljah, da ravnatelj Pauer ni sprejel niti orožniškega postajenačelnika, ki je hotel izposlovati sprejem deputacije pri ravnatelju. Razmere, ki vladajo danes v rudnikih Trboveljske premogopne družbe, so dosti slabše, kot so bile pod avstrijskim režimom.

Na ovadbo rudniških mogotcev so se izvršile neštevilne aretacije rudarjev v revirjih, češ, da so hujskali na štrajk. Družba se hoče iznebiti onih rudarjev, ki navadno intervenirajo radi krivic, ki se gode in ker so zagovorniki delavskih pravic.

(Dalje sledi.)

Iz raznih poročil.

Delavce v tekstilni tovarni v Litiji ne kontrolirajo samo orožniki in okrajni glavarji, ampak tudi pošta. Že več pisem, katere so nam pisali, se je »izgubilo«. Upamo, da bo litijska poštna gospodična v bodoče ekspedirala tudi naša delavska pisma, drugače bomo za to prosili g. Debelaka. — Nacijonalist Juvan je očital našemu sodrugu Zupančiču, da je nepošteno ravnal z nacijonalističnim denarjem. Za to klevetev je bil obsojen pri litijskem sodišču. Gospod Juvan, nabavite si nagobčnik, ali pa si otvorite pri Jadranski banki tekoči račun za poravnavo sodnih stroškov. — Litijski okrajni glavar, znani »bolševikenfresser« Podboj, zahteva od litijske tekstilne organizacije, da mu javi koliko članov ima in kako smer. Odgovor bo dobil, kadar bo povedal po katerem zakonu ima pravico od organizacij kaj takega zahtevati.

Iz Broda na Savi nam poročajo, da se dela v tovarni po 10 in še več ur dnevno. Nadure se ne plačujejo, ampak vsak kdor dela nadure, dobi akordno delo. Socijal-patrijot Petrinac vse to trpi. Kdor si upa kaj kritizirati, ga Petrinac nažene. Delavstvo se pripravlja na odpor.

Radikalci v zaporih. Radi poneverbe 300.000 kron, o kateri smo že večkrat pisali, so neprostovoljno šli Šuntajzu družbo delati v celjske zapore Strman in Bogve. Za Korena in Velkavrha se pa ne ve, kedaj jih bodo ujeli. Baje sta šla v Beograd prosit Pašića za odpuščanje, Štefanovičeva opozicija je torej do malega že vsa »na letovišču«. »Veliki koncert« bo pri porotni obravnavi, če bo dotlej priskava završena. »Delavske Novice« žalujejo, ker so izgubile svoje »zaupnike« in bruhajo ogenj in žveplo, pa ne na tiste, ki so zapravljali »državno posojilo«, ampak na nas, ker nismo molčali. Klemenčič, Štefano-vič, Fabjančič sami tiči.

Pravijo, da so izdajatelji in lastniki »Delavskih Novic« dobili priznanje za svojo policijsko službo in tudi dovoljenje, da smejo svoj naslov spremeniti v »Confidentske Novice«, katere bodo kot priloga dodana »Policijskemu glasniku«.

Politika Skubica in Trboveljske družbe. Potem ko je bil med stavko od zločinskih agentov izvršen atentat na trboveljsko električno centralo, je Skubic utemeljeval odpust 180 družinskih očetov s tem, češ, »atentatorjev« ne maram imeti v službi. Preiskava je ostala brezuspešna, saj vendar niso mogli aretirati razne gospode, o katerih se sumi, da so soudeleženi, če ne dejansko, pa vsaj kot inicijatorji. Fakt je, da so vsi rudarji popolnoma nedolžni in da celo celjska inkvizicija ni mogla niti najmanjšega dokazati. Na razne energične intervencije bo Trboveljska premogokopna družba morala sprejeti odpuščene zopet v delo. Da pa prepreči, da bi sedanji zaupniki bili ponovno izvoljeni v II. rudarsko skupino, je razpisala volitve v II. rudarsko skupino za 9. decembra. Volitve bodo pokazale, komu rudarji po stavki zaupajo in da so se radikali daleč zmotili, ko so mislili, da jim bo uspelo razbiti Z. R. D. Tudi patrijotje, klerikalci in nacijonalisti z Orjuno vred bodo pri volitvah 9. decembra dobili svoj »zasluženi« delež. Teror, ki ga izvajajo nad našimi člani in pristaši, je velik, a vkljub vsemu bodo naši šli naprej, naprej.

Anton Kastelic tajnik NRS v Zagorju podaja v III. Radikalnem glasniku izjavo, da ni bil Šuntajzov zaupnik. Zelo neprijetno je res biti zaupnik takih elementov kot so trboveljski (sedaj celjski) radikali, pa s tako izjavo ni nič zbrisano in spravljeno s sveta. Iz previdnostnih ozirov so pisma res datirana, kakor bi bila pisana avgusta meseca, vsakdo pa ve, da so bila faktično pisana oktobra. Grožnje s sodnijo nam ne imponirajo, saj smo tako več na sodnijah po zaporih kot pa na prostem. Radi bomo šli »na roko« v stvari razčiščenja, samo naj mogočen tajnik Narodno Radikalne stranke v Zagorju napiše dementi, pa se bo že kako razčistilo. — Da, tako je, podgane zapuščajo potapljajočo se ladjo Nerodno radikalne Stranke in podajajo izjave. Prosimo vas samo, da ne dvomite o avtentnosti objavljenih pisem, ker vam stvar postane še bolj neprijetna. Smrdi, smrdi, ne mešajte!

Iz rudarskih revirjev nas vprašujejo če je res, da je Fabjančič nekdaj bil Pašičev gost in na njegove stroške potoval po Srbiji in da je tudi med vojno junaško se boril v švicarskih hotelih za Pašićeve novce, za Pašićevo Veliko Srbijo Karađorđevičev. Če je res, da je Fabjančič cel čas strastno zagovarjal Štefanoviča in ga hotel celo kandidirati na Štajerskem. Če je res, da je Klemenčič od svojega prijatelja, ki je prišel delati v njegovo tovarno, zahteval da ga mora vikati in še več vprašanj, ki jih ne bomo priobčili niti nanje odgovorili, ker s policijskimi konfidenti nočemo polemizirati. Vsa izvajanja v »Del. Novicah« imajo namen olajšati policiji razne procese proti našim sodrugom. Zato se ne smemo puslili izigrati.

Med radikalci v Trbovljah se po sedanjih aretacijah marsikaj sušlja. Vedno nova izdajalstva se odkrivajo. Tako se govori, da je na intervencijo C. R. S. O. J. odpotoval v Slovenijo minister za rude in šume Srskič, ki je imel namen sklicati pogajanja in prisiliti družbo pa tudi rudarje, da se sporazumejo na 10 dinarsko povišanje mezd. V Zagrebu pa ga je čakal odličen slovenski radikal, ki ga je vrnil v Beograd, češ ni treba posredovanja, rudarji bodo sami brez povišanja mezd šli na delo. To je bilo v tretjem tednu stavke. Radikali so pač upali, da bodo po udušeni stavki mogli v Trbovljah neomejeno gospodariti, zato so delali za udušenje štrajka. — Podrobnosti ob priliki.

Za odpuščene rudarje se je že večkrat interveniralo v Beogradu, kakor tudi v Ljubljani. Obljublja se povsod. Rudarski glavar je izjavil, da bodo sprejeti nazaj vsi razen 8 kolovodij, na pokrajinski upravi pa je rekel dvorni svetnik Kremenšek, da je sklenjeno, da se imajo sprejeti nazaj v službo vsi razen petih. Skubic se smešno brani in vidi se, da je doslej moč Skubica močnejša kot moč pokrajinskega namestnika in rudarskega glavarja. Ali je potem čudno, da pada avtoriteta državnih oblasti, če pokrajinski namestnik zagotovo nekaj obljubi, Skubic pa se na vladni ukaz požvižga.

»Lepa naša domovina«. Avstrijski generalštabni oficir Skubic je odpustil 180 jugoslovanskih državljanov — rudarjev. Dobili so delo pri raznih privatnih podjetnikih. Skubic pa je potom Zveze industrijcev prepovedal zaposliti odpuščene rudarje in vrženi so zopet na cesto. Naši državljani ne morejo dobiti dela v »lepi naši domovini« in že 4 transporti so morali odiiti na Francosko in Belgijo za delom in kruhom, ker jih je napodil avstrijski oficir. To bando »patrijotov« podpira »Jutro« in demokratska stranka, ki poje »lepa naša domovina«, ne pove pa, da je lepa le za izkoriščevalce. In narodna vlada? Ona je eksekutivni organ Skubicev in drugih kapitalistov.

Kongres usnjarskih delavcev v Zagrebu prepovedan. 26. in 27. decembra bi se moral vršiti v Zagrebu kongres Saveza kožarsko - preradjevačkih radnika, ki pripada C. R. S. O. J. Policija pa je ta kongres prepovedala, češ, da »prijavljeni niso predstavniki legalnega Saveza.« Taka utemeljitev je popolnoma iz zraka vzeta, ker bi drugače morali obtožiti vse člane, da so pripadali nelegalni organizaciji. »Organizovani Radnik« konstatira, da je krvava vlada Aleksanda med meščansko vojno dovolila celo svojim nasprotnikom, da so se udeležili volitev, da nemška vlada, ki stoji pred revolucijo dovoli delavstvu njegove organizacije in da tudi bojarska Romunija ne tlači v taki meri delavskega gibanja kot radikali v SHS.

Vprašanje

litijskemu okrajnemu glavarju gospodu Podboju!

Podpisani prireditelj delavskih pesmi »Himne, Varšavjanke, Speva mladine in Svobode ali smrt« vprašuje okrajno glavarstvo v Litiji, na kaki podlagi je prepovedalo prepevanje in celo žvižganje gornjih pesmi. Vse pesmi so izšle že v tisku (»Himna« 15. sept. 1922 v »Proletarski mladini«, »Varšavjanka« v koledarju 1924, »Spev mladine« istotam in »Svoboda ali smrt« v »Glasu Svobode« dne 16. avg. 1923) in so bile potemtakem cenzurirane po ljubljanskem g. državnem pravdniku. Ker niso bile zaplenjene, je dejstvo, da pesmi niso komunistične, da ne širijo komunizma niti z besedami, niti z melodijo, ki je pri spevu mladine povzeta po nacijonalni pesmi »Andrej Hofer« in je prepoved prepevanja in žvižganja teh pesmi popolnoma neutemeljena. Zato zahtevam vzrokov prepovedi. Sicer pa se naj prepoved ukine!

Zagorje, 20. novembra 1923.

Mile Klopčič.

Dopisi.

Iz Črnomlja.

V Črnomlju imamo nekaj lesne industrije. Eno parno žago lesnega trgovca iz Karlovca Filip Fröhlicha, pri kateri je za ravnatelja neki Sporer brez potrebne izobrazbe in sposobnosti, drugo parno žago firme »Zora«, tretja parna žaga lastnika Benedikta. V prvi se dela normalno 8 ur, vendar je 8 urni delavnik samo na papirju, ker večina delavcev dela nadure. Delavstvo je brez organizacije, zato pa tudi ne ve, da mu pripada po zakonu za nadure po 50% povišanje mezd. Tako delajo delavci nadure v svojo lastno škodo ker ni organizacije, ki bi se zavzela zanje. Plače so malenkostne in ne zadostujejo za preživljanje. Od 10—16 kron na uro, kar ne zadostuje niti za pošteno hrano. Pri ostalih dveh žagah se dela po 10 ur, plače ravno tako slabe in nezadostne. Inšpekcija dela se ne briga, organizacije ni in zato delodajalci lahko delajo kar hočejo z delavci.

Svetujemo črnomeljskim lesnim delavcem, da se takoj organizirajo in naročijo Strokovno Borbo, ki se bo vsikdar rada zavzela za njihove interese. Tudi vse potrebne informacije dobijo delavci pri uredništvu Strokovne Borbe.

Iz Krmelja.

V rudniku milijonarja Jakila vladajo škandalozne razmere. Rudarji so na milost in nemilost predani samovolji raznih marijonet, ki po nalogu znanega Črvenka tlačijo in šikanirajo delavce. Ker boleznina v slučaju bolezni ne zadostuje, so rudarji prostovoljno prispevali in ustanoviil poseben fond, iz katerega se je dajalo potrebnim podpore. V ta fond ni prispeval niti vinarja niti Jakil niti Červenko. Vendar pa hoče sedaj Červenko s tem od rudarjev pristradanim denarjem po svoje gospodariti. Iz 5000 Din fonda hoče vzdrževati sv. Barbaro, rudarjem, ki so pa potrebni podpore, pa prikrajšuje to, kar jim po vsej pravici pripada. Enega bolnega in onemoglega se oškoduje kar po 200 dinarjev. Pa ne samo pri tem fondu, tudi pri drugih stvareh se delavce oškoduje. Delavka M. R. ni dobivala od januarja meseca nobene stanarine, čeprav ji ista pripada.

V kratkem se bodo vršile volitve v II. rudarsko skupino. Krmeljski rudarji si morajo biti svesti, da od teh volitev mnogo, mnogo odvisi in zato morajo zbirati vse sile in iti na delo od moža do moža, od delavke do delavke, da bodo prodrli kandidati Zveze Rudarskih Delavcev.

Ljubljana.

Iz Forličevega pašaluka.

Fortič Vojteh je bogataš postal. Pa ne iz prihrankov od svoje plače, ampak od postranskega zaslužka. Za to svojo delovanje v prid mestne občine ljubljanske bo povišan, ker ga hoče Orehek postaviti za vzgled-človeka, ki zna kot uslužbenec »prihraniti« si tisočake. On je tudi političen genij. Ker je bil občinski svet dolga leta v rokah demokratov, je seveda on tudi demokrat, sedaj ko vlada na magistratu klerikalni zmaj, se zateka pod okrilje svojega brata — strastnega klerikalca. Svojo demokratsko - klerikalsko kulturo kaže potrpežljivim delavcem v izbranih psovkah, ki bi se jih ne sramoval kakšen tržaški fakin. O tem gospodu z velikimi sposobnostmi (za gotove stvari) bomo ob priliki spregovorili resno besedo, klub NDSJ v občinskem svetu pa ponovno pozivljamo, da uporabi materijal, ki ga je dobil od organizacije.

Litija. Da ne bi javnost mislila, da smo pri nas na lepšem in boljšem stališču, kot drugi proletarijat in da imamo mir pred raznimi častihlepnimi meščanskimi podrepniki in izdajalci proletarijata, moramo povedati, da imamo tudi teh nekaj. Sicer jih lahko sештejemo na prste, tudi s tistimi zaslepljenci, ki jih imajo še na svoji strani, sicer je res, da bi tudi teh ne bilo več med nami, da bi jih ne podpiralo podjetje potom Luke Bizjaka, ki se še v zadnjih trenutkih krčevito upira s svojo moralo, ker vse mu že kaže, da bo moral zaplesati tisti ples, ki ga je moral njegov somoralist Majda. Ali prepričani smo, da bo tudi podjetje sprevidelo svojo zmoto in tudi delavstvu bo še solnce posijalo. O tem je Luka lahko prepričan že iz tega, ker ga je že vse zapustilo. Stranko vodi v Litiji samo še zase, ker drugega člana nima več. Ravno ista je z organizacijo. To je le ime, a članov nikjer, ki jo vzdržuje edino s svojim terorjem nad člani njemu nasprotne organizacije. Ne bomo sicer za enkrat navajali njegovih lepih, popolnoma kapitalističnih izrazov in dejanj. Sicer se pa delavstvo dobro zaveda vsega in naj si ti napuhneži z Lukom na čelu dobro zapomnijo, da pride dan sodbe prej ali slej tudi zanje.

Maribor. Predsednik »Prometne zveze« Lajh je s poslancem Žebotom pri neki priliki intervencije pri generalnem ravnatelju Derokolu baje videl listino, kjer so bili navedeni glavni voditelji stavke in tudi še nekateri nedolžni. In to listino je podpisal sodrug Kodrič, bivši predsednik podružnice NSZO (sedaj Splošne Železničarske Organizacije). In tole neumnost govori in raznaša po Mariboru g. Lajh. Tisti »voditelji« in še nekateri »nedolžni« so bili, kakor znano, odpuščeni in še sedaj ne morejo dobiti službe. Med njimi je pa tudi sodrug Kodrič. Po logiki Lajha in Žebota, je potem Kodrič tudi sam sebe zapisal na tisto listino. Bolj bedastih laži pa še nismo slišali. Če pa je bil res tam podpis Kodriča — dandanes je v rokah nasprotnikov vsako sredstvo dobro — potem je podpis gotovo ponarejen in poskrbeli bomo, da se stvar preišče.

Internacijonala nacijonalnih železničarjev.

V dobi, ko so mogoče razne novosti, ki logično niso nikakor utemeljitvene, je mogoča tudi internacijonala nacijonalnih železničarjev. Dne 24. t. m. namreč je bil v Beogradu tak kongres, kamor pridejo zastopniki železničarskih organizacij (nacijonalnih seveda) Balkana in še delegati iz Češkoslovaške, Rumunije, Bolgarije, Nemške Avstrije in Madžarske. Na kongresu se bosta združili tudi Beogradska in Ljubljanska nacijonalna želez. organizacija. Tako se bodo objemali izraziti nacijonalisti v skupnem objemu, ko se drugače med seboj smrtno sovražijo. In ali bodo potem še zahtevali, da se mora »tujce« delavce (v tem oziru železničarje) izgnati in dati svojim mesto? Madžar ali Nemec, včlanjen v ti internacionali, se ne bo smel n. pr. recimo od slovenskih nacionalnih železničarjev gledati grdo, nego ga bodo morali čislati kot svojega tovariša in, kar je važno kot praktična izvršitev pomena te žolte organizacije, ga braniti pred napadi, da je tujec. Pravijo, da bo v tej organizaciji včlanjeno do 25.000 jugoslovanskih železničarjev. (Zakaj ne vseh 50.000, ki so fungirali pri kongresu v Beogradu?)

Iz Nezavisnog Sindikata Radnika i Radnica Živežnih Namirnica Hrvatske i Slavonije u Zagrebu. Upozorenje! Centralnoj upravi ovoga sindikata povodom u 78. broju Radničke Štampe sazvane konferencije sviju živežarskih organizacija, koje stoje u sklopu C. R. S. O. J. za 1. i 2. Decembar ove godine u svrhu izrade platforme za saziv opšteg kongresa sviju živežarskih organizacija u zemlji, stiglo je više zamolbi i prijedloga da se dan održanja konference odloži, kako bi na istu izaslani delegati obzirom na važnost zadača, koju ona ima da izvrši, mogli doći što spremniji. — Centralna uprava uvažujući ove zamolbe i prijedloge rešila je na svojoj 27. redovitoj sjednici od 17. ovog mjeseca, da se konferenca održi na 23. i 24. Decembra ove godine, pa se taj rok u nikojem slučaju neće više odlagati — što se zainteresovanim grupama stavijo do znanja sa zamolbom, da to uvaže i eventualne svoje prijedloge što prije pripošalju centralnoj upravi ovoga sindikata.

Kaj pa dela železniška policija? Ne čudite se, železničarji, temu vprašanju, kaj dela? Tudi ne odgovarjajte, da išče tatove in čuva material, za kar je pravzaprav tudi plačana. Ne, ona stika za naročniki »Strokovne borbe« in pozveduje, kdo je njen naročnik, kdo jo urejuje in piše in kje se tiska. To dela sedaj železničarska policija. Da pa ne bo kdo mislil, da to ni res, lahko navedemo, če potreba, dokaze. Ker je to proti zakonu in ustavi in ker davkoplačevalci ne plačujejo davkov zato, da bi se vzdrževali ljudje, ki jim drugo delo mrzi, in mesto da bi iskali tatove iščejo naročnike »Strokovne Borbe«, odločno protestujemo proti takemu zlorabljanju oblasti. Tega si pač ne bomo pustili dopasti, da bi si še kdo zmislil in pritiskal z represalijami na naše naročnike. Poskrbeli bomo, da se o tem škandalu sliši tudi še nekje drugje.

VSEM NEODVISNIM STROKOVNIM ORGANIZACIJAM.

V nedeljo 9. decembra 1923 se vrši v Delavskem domu v Ljubljani ob 9. uri dopoldne

PLENARNA SEJA Z. N. S. O.

Dnevni red:

1. Poslovno poročilo tajnika in blagajnika.
2. Poročila posameznih organizacij.
3. Poročilo o situaciji in naše naloge.
4. Razno.

Vse organizacije se pozivajo, da pripravijo za plenarno sejo potrebna poročila in da pošljejo svoje zastopnike.

Za brezposelne rudarje v Trbovljah. (Nabiral sodr. Janc Ivan). Pri podjetju Slovgrad v Trbovljah se je nabralo: Janc Ivan 1.50 Din; Janc Rozi 5 Din; Janc Rozi 1 Din; Blažič Albin 3 Din; Janc Ivan 5 Din; Miklič Štefan 2.50 Din; Goričan Pepi 10 Din; Erman Franc 2.50 dinarja; Nahtigal Ivan — Din; Zerovc Leopold 2.50 Din; Lončar Štefan 1.50 dinarjev; Gorjup — Din; Tomše Marija 1 Din; Vidmar Josefa 1.25 Din; Spitič Ivan 1 Din; Stukec Alojz 4.50 Din; Čenovar Ivan 1 Din; Zupan Franc 5 Din; Huč Alojz 10 Din; Košec Ivan 1.50; Rojc 2.25; Golob Peter 3; Lihtenvalar Slavko 10 Din; Obit Alojz 1.50 Din; Drane Rok 1 Din; Hubort Jurij 1 Din; Žibret Alojz 1 Din; Romih Franc 1 Din; Filipovič Feliks 2 Din; Pušenjak Feliks 5 dinarjev; Janc Ivan 2.50 Din; Ojstršek Jakob 5 Din; Vanlar Jakob 4 Din; Čamer Konrad 1 Din; Smuk Dom. 10 Din. Skupaj 110 dinarjev.

ZAHVALA.

Spodaj podpisani se najtoleje zahvaljujem sodrugom, kateri so mi priskočili na pomoč v moji bedi. Posebno Fritz Ignacu, Frecetu, Kranjcu, Vertačniku in drugim.

Doberna, 24. novembra 1923.

Ivan Bračun.

Dramatični odsek »Zveze rudarskih delavcev« v Trbovljah

priredi

na dan 9. decembra 1923 v dvorani »Delavskega doma« ob 4. uri pop.

igro:

Tihotapec

Vabijo se sodrugi in sodružice, da si ogledajo igro, posebno mladina in kdor ima veselje do dramatike, naj se priglasi, ker se bodo vršile redne prireditve.

Vstopnice za imenovano igro se dobe že od 23. novembra dalje, vsaki dan od 8. do 12. ure in od 14. do 18. ure v pisarni »Zveze rudarskih delavcev« v gostilni Pravdič, in sicer stane:

Sedež na balkonu 7 Din.
Stojišče na galeriji 3.50 Din.
I. prostor 6 Din.
II. prostor 5 Din.
III. prostor 4 Din.
Stojišče 3 Din.

Za polnoštevilni obisk se priporoča

Dramatični odsek Z. R. D.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

S. J. v Zagorju. Dopis je pač malo zastarel in spričo mnogega materiala mora izostati. A dajte, pošiljajte dopise o sedanjem položaju! Potrebovali bi! Pozdrav!

Lastnik: Zveza Neodvisnih Strokovnih organizacij za Slovenijo.
Odgovorni urednik: Vergelj Anton.
Tisk tiskarne »Merkur« v Ljubljani.